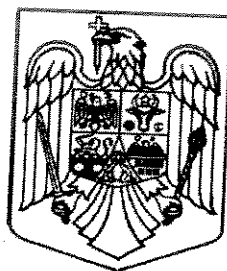

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 809 din 13 decembrie 2006

Prin Decretul nr.1241 din 6 noiembrie 2006, Președintele României a acordat grațierea condamnatului Popa Cristian Claudiu pentru restul rămas neexecutat din pedeapsa de 11 ani închisoare, aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri, în formă continuată, prevăzută de art.2 alin.(1) și (2) din Legea nr.143/2000, cu aplicarea art. 41 și 42 din Codul penal, dispusă prin sentința penală nr.2972 din 15 octombrie 2001 a Judecătoriei Timișoara, modificată și rămasă definitivă prin Decizia penală nr.1005 din 21 noiembrie 2002 a Curții de Apel Timișoara.

Prin Decretul nr.1242 din 6 noiembrie 2006, Președintele României a acordat grațierea condamnatului Mezea Radu Cristian, pentru restul rămas neexecutat din pedeapsa de 10 ani închisoare, aplicată pentru săvârșirea în concurs, a infracțiunilor de vânzare, distribuie și livrare de droguri de mare risc, în formă continuată, prevăzută de art.2 alin.(1) și (2) din Legea nr.143/2000, precum și a infracțiunii de consum ilicit de droguri și deținere de droguri de

[REDACTED] [REDACTED]
mare risc în vederea consumului, prevăzută de art.4, dispusă prin sentința penală nr.281 din 7 octombrie 2003 a Tribunalului Arad, modificată prin Decizia penală nr.29 din 22 ianuarie 2004 a Curții de apel Timișoara, definitivă prin Decizia nr.3340 din 17 iunie 2004 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Departamentul comunicării publice din cadrul Administrației Prezidențiale a precizat în comunicatul de presă întocmit în data de 6 noiembrie a.c. că Președintele României a dispus întocmirea decretelor de grațiere având în vedere avizul favorabil al Ministerului Justiției cât și următoarele considerente:

- în privința condamnatului Popa Cristian Claudiu, s-a reținut că, deși instanța de fond și instanța de apel l-au condamnat la 1 an cu suspendare condiționată, instanța de recurs, în rejudecare, a decis aplicarea unei pedepse de 11 ani închisoare;
- s-a mai apreciat că probatoriul administrat în cauză, cantitățile mici de stupefiante, precum și lipsa altor probe temeinice, care nu pot justifica traficul de droguri, îndreptățeau menținerea primei sentințe;
- la aceste considerente, s-au adăugat circumstanțele personale ale condamnatului, printre care vârsta acestuia, mediul din care provine, comportamentul social corespunzător;
- în privința condamnatului Mezea Radu Cristian, s-a reținut că a executat 4 ani din pedeapsa aplicată de către instanța de apel, deși instanța de fond îl condamnase la 3 ani închisoare;
- la aceste considerente, s-au mai adăugat circumstanțele personale ale condamnatului, printre care vârsta acestuia, lipsa antecedentelor penale;
- s-a mai ținut cont de consumul ocazional de stupefiante, precum și de lipsa altor probe temeinice, care să justifice traficul de droguri.

În comunicatul de presă emis de Ministerul Justiției, se precizează că a fost dat aviz favorabil pentru grațierea individuală a celor doi condamnați, apreciindu-se că diferențele mari de pedeapsă acordate de instanțele de judecată ridică semne de întrebare în legătură cu evaluarea probelor, considerându-se că actul de justiție trebuie să fie previzibil, astfel încât populația să poată avea încredere în justiție.

Se mai adaugă că aceste comentarii sunt ulterioare finalizării proceselor și nu pot influența în nici un fel actul de justiție.

Din conținutul avizelor favorabile exprimate de Ministerul de Justiție asupra cererilor de grațiere individuală formulate de condamnații Mezea Radu Cristian și Popa Cristian Claudiu reies mai multe observații făcute asupra stării de fapt reținută de instanțe:

- în privința condamnatului Mezea Radu Cristian se apreciază că sunt

- anumite dubii care nu au putut fi înlăturate în cursul judecăților și anume: prima instanță l-a condamnat în lipsa oricărei probe pentru infracțiunea de trafic de droguri, coborând mult prea mult pedeapsa sub minimul general de 10 ani până la minimul special de 3 ani, pe când celorlalți inculpați le-a fost redusă pedeapsa doar până la 6 ani; individualizarea pedepsei și înlăturarea circumstanțelor atenuante de către instanța de apel nu au nicio justificare legală; reținerea drept probe a unor declarații ale inculpaților nu este corectă; instanțele au dispus condamnarea acestuia pentru infracțiunea de traficare a drogurilor în formă continuată, deși s-a reținut o singură împrejurare concretă de traficare a drogurilor; se concluzionează că singura faptă ce trebuia reținută în sarcina acestuia, nu putea fi decât consumul de droguri; se mai semnalează disproporția vădită între pedeapsa aplicată de prima instanță și cea din apel;
- în privința condamnatului Popa Cristian Cladiu se apreciază că hotărârea judecătorească trebuie să se bazeze pe fapte concrete, reținute pe baza unor probe concludente, care să nu lase loc nici unui dubiu cu privire la vinovăția inculpatului, întrucât într-un stat de drept, fundamentul oricărei condamnări îl constituie probatoriul administrat și nu presupuneri și zvonuri; sunt reținute și cantitățile mici de substanțe stupefiante găsite asupra inculpatului, ceea ce în lipsa altor probe pot atesta cel mult consumul de droguri și nu traficul, aspecte de altfel vizate și de articolele apărute în presă la acea dată; în privința pedepsei aplicate, se reține că pedeapsa de 11 ani a fost aplicată de către instanța de recurs, în rejudecare, iar anterior, instanța de fond l-a condamnat la doar 1 an de închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Grațierea individuală este o măsură de clemență decisă de șeful statului, în virtutea căreia un condamnat este scutit să își execute pedeapsa integral sau parțial, ori prin efectul căreia o pedeapsă mai ușoară înlocuiește pedeapsa ce trebuie executată.

Grațierea individuală este prin natura sa un mijloc de individualizare administrativă a pedepsei, o cauză de înlăturare a executării pedepsei.

Veritabil act de clemență atrage renunțarea statului la obligația de tragere la răspundere penală. Prin acordarea grațierii, Președintele reprezintă Statul în raportul penal și decide în numele acestuia renunțarea la această obligație.

Exercițiul dreptului de clemență are ca fundament, de regulă, temeieri sociale și politice, fără ca acestea să fie prevăzute limitativ, reglementate prin lege sau să fie necesară invocarea lor în cuprinsul actelor de clemență, nici măcar prin

referiri izolate.

Grațierea individuală se acordă în considerarea persoanei beneficiare, urmărindu-se protejarea interesului acestuia.

Președintele României acordă grațieri prin decret, potrivit dispozițiilor art. 94 lit.d) din Constituția României.

Titularul cererii de grațiere poate fi persoana condamnată, apărătorul ori reprezentantul legal al acestuia, soțul persoanei condamnate, ascendenții, descendenții, frații, surorile ori copiii acestora sau aceleași rude ale soțului condamnatului.

Cererea se adresează Președintelui României și conține în mod obligatoriu datele de identificare a persoanei condamnate și pedeapsa pentru care se solicită grațierea.

În principiu, trei categorii principale de circumstanțe pot constitui temeiuri ale grațierii individuale, ca mijloc de individualizare administrativă a pedepsei:

- circumstanțe personale, incluzând elemente de conduită care constituie o garanție a nerepetării actului infracțional;
- circumstanțe reale incluzând însă ca motive de respingerii a cererii de grațiere individuală, cuantumul modic al pedepsei, perioada executată, natura infracțiunii săvârșite, dimensiunile cazului, politica penală;
- circumstanțe legate de rațiuni de stat.

Grațierea este prin natura ei un mijloc de individualizare administrativă a pedepsei, fiind diferită radical de individualizare judiciară sau judecătorească.

Individualizarea judiciară sau judecătorească a pedepsei se realizează de instanța de judecată ca urmare a stabilirii răspunderii penale, prin aprecierea probelor. Se materializează prin aplicarea pedepsei infractorului pentru fapta comisă, în funcție de gradul de pericol social concret al faptei, de pericolozitatea infractorului, de împrejurările concrete atenuante ori agravante în care s-a săvârșit infracțiunea sau care caracterizează infracțiunea.

Individualizarea administrativă a pedepsei se realizează în faza de executare a pedepsei, în cadrul oferit deja de individualizarea legală și judiciară, distincția între aceste forme de individualizare fiind clară.

Criteriile de individualizare judiciară sunt prevăzute în art.72 C.p și anume dispozițiile părții generale ale Codului penal incidente în cauza dedusă judecății (contribuția adusă la săvârșirea infracțiunii, condițiile răspunderii penale) la care se adaugă limitele de pedeapsă fixate în partea specială, gradul de pericol social al faptei săvârșite, împrejurări care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Elementele care țin de aprecierea probelor, prin prisma concludenței, pertinentei și utilității nu își găsesc locul în operația de individualizare administrativă a pedepsei, întrucât în caz contrar s-ar ajunge ca o altă autoritate decât cea judecătorească să își aroge puteri sau atribuții, competențe care, potrivit Constituției, aparțin doar acestei autorități.

În această situație se poate naște un conflict juridic de natură constituțională.

Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr.53 din 28 ianuarie 2005, că opiniile, judecățile de valoare sau afirmațiile titularului unui mandat de autoritate publică, dacă nu sunt urmate de acțiuni sau inacțiuni menite să împiedice îndeplinirea atribuțiilor constituționale ale acelei autorități publice față de care sunt emise acele opinii, judecăți de valoare, nu constituie prin ele însele conflicte juridice între autorități publice.

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7), art.146 alin(1) lit. e din Constituția României, republicată, și ale art.1alin(1) și(2) și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art.1.Constată că nu există un conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească și Președintele României.

Art.2.Hotărârea se comunică Președintelui României și Ministerului Justiției.

Data în București, la data de 13 decembrie 2006.

**Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
Judecător Iulian Gîlca**

